

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Med hensyn til hr. Larsen-Ledets optimisme vedrørende det nordiske samarbejde er jeg nødt til at gå op og sige, at der er ingenting. I Nordisk Råd har vi vedtaget en række ting, som vi har henstillet til regeringerne, men regeringerne er ligeglade. Vi har ikke nordisk samarbejde. Vi har nordisk modarbejde.

I virkeligheden spiller de nordiske lande med i det spil, som også den danske regering her lægger frem, nemlig: hvem kommer først af brættet? Hvem kan komme hurtigst med at få forringet vilkårene sådan, at man klarer sig i første runde? Det er det spil, der spilles, og det spilles stort set af alle de nordiske lande med Ålandsøerne som den eneste, men ikke særlig pompøse undtagelse.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvorfor man ikke interesserer sig for de forslag, der kommer fra Nordisk Råd, og som jo presses stærkt igennem. Jeg ved godt, at i den umiddelbare konkurrence, hvor man har samarbejdet inden for UNCTAD-konferencen om at komme først af brættet, hjælper det ikke synderlig meget.

Man kunne interessere sig for, at skibsfart også er transport – det glemmer man – at det er transportpolitik, at der er grunde til, at vi taber andele, at der er grunde til, at der går så meget fra skibsfarten og f.eks. over til vejene. Det er, fordi vi har for dårlige havnefaciliteter f.eks., at hele det område er for svagt. Der er ingen interesse fra dansk side i at udbygge det område. Det er heller ikke kun fra dansk side; det skal ske i en større sammenhæng. Der er ingen interesse i at få lavet hele den øvrige teknologiske udvikling sammen med de nordiske lande. Man har ikke prøvet at lave et søfartspolitisk organ i nordisk sammenhæng.

Man har ikke sagt nej til det. Man har i det højeste lovet os, at man lige ville ringe til hinanden, hvis man var ved at lave ulykker for hinanden, og det kan vi selvfølgelig håbe man gør. Det er stort set den melding, der er kommet.

Man kunne selvfølgelig spørge: Ja, hvad hjælper det i den her situation? Det er sørgeligt at måtte sige, at noget tyder på, at det ikke hjælper ret meget i første omgang, men så har vi da en søtransport, altså transportpolitisk, imens det står på, og når så alle har fået sejlet hinanden nedenom og hjem – og det kommer til at

ske, så vidt jeg kan høre på det her – så har vi i hvert fald noget tilbage, der kan bruges. Det kunne oven i købet være noget, der var af høj international standard, sådan at vi konkurrerede ikke på, hvem der er værst, men hvem der er bedst.

Tænk, hvis vi kunne komme frem med sådan et program. Det er det, vi har bedt om fra nordisk side, og det er det, de nordiske kommunikationsministre og industriministre stort set har siddet overhørig og er gået ind i det nordiske modarbejde i stedet for det nordiske samarbejde.

Emmert Andersen (CD):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen. Jeg synes, den meget klart stiller de problemer op, vi står over for. Jeg vil godt redegøre for, hvordan jeg synes disse ser ud.

Den situation, vi står over for, er, at vi er inde i en overkapacitet. Der er simpelt hen for mange skibe, og der sker ingen reduktion, fordi vi ikke har den frie konkurrences betingelser på markedet. Det skyldes protektionisme, flagdiskrimination, at vi har nogle ensidige foranstaltninger, og at vi har nogle bilaterale aftaler på markedet. Alle disse ting skal selvfølgelig bekæmpes, og det er da også blevet sagt herinde, og det er vi enige i. Men det tager tid at komme igennem med sådan nogle ting, og det eneste, vi ikke har, er tid, så vi bliver nødt til at gøre noget andet.

Vi kan jo se, hvad der er sket andre steder. I Norge har vi set en meget voldsom udflagning. Det har vi også set i andre vesteuropæiske lande. I Danmark ligger udflagningen nu på omkring 30 pct. af den totale flåde. I 1986 var den på 20 pct. Det vil altså sige, at der er sket en udflagning på 33 pct. mere af det, det var i 1986, altså en meget, meget hurtig udflagning i øjeblikket.

Samtidig er der sket en reduktion af de danske skibe, nemlig med 30 pct. i de sidste 10 år. Vi kan også konstatere, at der pr. skib er en ringe indtjening. Nogle siger, at i gennemsnit skal der 4 mio. kr. pr. skib til, for at det kan gå rundt.

Hvilke muligheder har vi så? Ja, vi kan lade være med at gøre noget som helst. Så vil der ifølge dem, der har forstand på det, ske en total udflagning af den danske flåde på to år. Man siger også, at følgevirkningen af det vil være, at